

NOVINKY Z ČECH.

Převodní informace od správoce "Pok. Záp."

V Praze, 22. listopadu '99.

V rakousko-uherské motanici se pokračuje. Činať zasáhli v boji. Říšská rada. — Ministerstvo Clary-ho. — Situace česká. — Ruch v Čechách. — Zkonfiskovaný program český. — Morava je tuž. — Drobty.

V rakousko-uherské motanici o kvotě se pokračuje. Čachr ve Vídni se nezdařil, tož vládli Maďaři rakouské delegáty do Pešti, ale — neshodli se zas. Tož nyní si piší. Ale protože byl boj bezvýsledný v tomto oboru i v ostatním, zasáhli opět podruhé ve dvou měsících opět císař. Dal si povolati na hrad čelné předsedy klubů a výborů, a v rozmluvách s nimi vyslovil svou vůli, aby ne k vůli vláde, ale pro státní nezbytnost povolili a dohodli se ve všech oborech sporných, tož o kvotě, o vyrovnání, o rozpočtu. A vy-slovil náhled, že uznává činnost pravice, že snad Clary bude nahrazen vládou, odpovídající poměrům v sněmovně, ale že nyní před skončením úkolu nelze na jeho propuštění mysliti. . . .

Kvotová delegace první jeví ochotu ku práci. . . . Smlouvá se, (ač Maďaři dvakrát rakouskou nabídku odmítli, po třetí a jeví ochotu — slevit. Plní se tedy naše dávné pověření, že se páni sejdou tak u 35 proc. . . . Dnes už stavi se najisto cifra 34 3/5 proc. . . . Oč bude ale pod 35 proc., to prohrála Cislajtanie svévolně sama. Neboť kdyby nepovolila, 35 proc. už i císař by odhodlání určit!

Říšská rada zasedá, ale není v ní interese. Ten leží mimo sněmovnu. Jak praveno, císař vida, že Clary nemůže nikam, zasáhli osobně v rej a povolal k sobě předsedy klubů, žádaje jich o výše naznačené "nezbytnosti". Mezi jinými povolán též dr. Engel. Toto slyšení soustřeďuje veškeru pozornost, neboť faktum je, ne-bude-li do 1. ledna povoleno nic, neb aspoň "něco" z nezbytností těch, Clary i jeho nástupci jsou — bankrot! Češi se Slovinci mohou pak i bez pravice, která zas a zas kolísá po slyšení na dvorním hradě. — Češi, Slovinci, opoziční Poláci a ještě tu a tam některé frakce mohou obstrukci zmařit všechny ty nezbytnosti. Na jejich rozhodnutí tedy dnes lpi osud říšské rady i vlády. Říšská rada zatím hádá se o pořadu jednání. Bude se jednat o obžalobách ministerstva Thunova, o vyrovnacích předlo-hách, potom o zat. rozpočtu. . . .

Pravice se trhá. V kvotové deputaci se zřejmě protivným hlaso-váním členů rozdělila, neboť Čechové hlasovali proti vši povolnosti se Slovinci sami, a nyní dle ruchu v Čechách a na Moravě, naproti tomu pak dle poddajné povahy pp. Javorského, K. Theinera a Lupula, dojde k zřetelné formální rozluce. Tito kejevají tati, ač jsou den co den zasypáváni hanou menšiny, nemohou se přece rozhoupiti k rozhodnému činu, který ale český národ dnes nezbytně chce. Zde není více střední pěšiny, zde nastává rozlučka.

Česká situace je dána hnutím lidu. To, jak dále píšeme, jest hluboké a mocné. Sic ve Vídni pověřili na Čechy tři vějíčky a to: první tvrzení, že prý nejedná se o svolení vyrovnání a rozpočtu o vládu, ale o státní nezbytnost; druhou a třetí vějíčkou pak je slib možného propuštění vlády Claryovy a sestavení vlády nové, koalice česko-německo-polské. . . . Jest úžasno, že možno Čechům a pravici vůbec s takovou propozicí přijíti. Napřed Čechy do duše urazí, pravici odkopnou a pomohou menšině do křesla vládnoucího. . . . potom v tísni opovří se uražené Čechy a odkopnou většinu žádati, aby dodělali, co ura-žeč svěsti nemůže! Kde v ději nách parlamentů čteme podobné ho případy? Což je parlament a většiny jeho k tomu, aby asseku-rovaly vládu, která je poráží? O nikoli. Ani nejvyšší pokyn ne-může tu nic svěsti. Naopak. Za-króčení mocnářovo jest důkazem, že stala se oproti Čechům a větš-ně chyba a proto logickou důsled-ností vedena, pravice musí náležat, aby odvolána a nahrazena byla usázkou již učiněnou, aby nová, její poměrům odpovídající, vláda na-stoupila hned a potom — potom teprv dá se jednati o — nezbytno-stech. . . . Pochybujeme, že většina se k této rozhodnutí rozhoupí. Podléhá vířivým dvorským a byř-accoviva písně, formální couvne přívce i plus volání polského vo-láctva, které žádá, aby polští poslanci a čestnými jedas i v boji

zůstali. Tak dojde k formální rozluce v pravici dříve naznačené. Češi musí do obstrukce. To jest náhled jediný, nejsprávnější. Ať rozsype se většina, ať padne vláda, ať nezbytnosti se neopatří, hrdoť národní, cit a právo tak káží. Zde marna byla cesta Engelo-va na hrad, marno nálehaní pra-vice, totiž Poláků a klerikálů. . . . Sic český klub teprve dnes po vyslechnutí Englovy zprávy má se o postupu rozhodnouti, ale — my předem referujeme, co chce český národ, slovinsky a částečně i pol-ský. . . . Co stane se — dočtete se v telegramech.

Clary-ovo ministerstvo umřičinou smrdí. Čeká se denně jeho skon. Předcházející naznačená činnost posl. českých o tom rozhodne.

Zkonfiskovaná, ale přijatá a už prováděná, nyní pak vládě i posl. známá resoluce z nedělních sjezdů zní:

1.) Trváme nezvratně při prá-vech království Českého a zemí koruny české, kterýžto samostatný útvar státní svobodnou volbou vstoupil v právní svazek s nejjas-nější dynastií a prohlásíme, že vsí silou domáhati se chceme upravení státoprávního postavení koruny svatováclavské k ostatním zemím monarchie a že neustaneme v tomto zápasu, dokud historická osobnost, právo svobodného urče-ní a samospráva království Českého nebude uznána a ve skutek uvedena.

2.) Prohlašujeme, že pokládáme to za přirozené, smluvní a zákonné právo národa českého, aby jazyk český, jako jazyk většiny obyva-telstva, jako jazyk národa, který zemi této dal dějiny a který svou vyspělostí osvětovou, svou práci hospodářskou a kulturní, svým významem historickým posud zemi tuto představuje, měl plně právo, aby jako jazyk úřední v celé zemi nejen ve styku se stranami, nýbrž i v úřadování vnitř-ním byl užíván.

3.) Skutek vlády hr. Clary-ho, jímž způsobem protiučastním a protizákonným jazyk český vylučo-vati se má z vnitřního úřadová-ní úřadů státních, pokládáme za neslýchané bezpráví, jakého ve státní ústavě spravovaném žádá vláda dopustiti se nesmí, pokládá-me za urážku a křivdu národu českému spáchanou, ale zároveň za libovolné, základní zákony státní a zemské porušující jedná-ní, které pro nikoho nemůže mít a nesmí mít závazné moci, jehož vů-kon tudíž každý občan i úředník jest povinen co nejdříve odmítnouti. Proto také zadíme veškeré své konání tak, abychom tuto protizákonnost odstranili a jsme odhodláni stihati každé po-rušování práva jazyka českého, zákonem zaručeného, jako zřejmé porušování zákonů a jako čin své-vole vládní, na lidu páchané

4.) Odvolání vlády hr. Clary-ho a odstranění křivdy touto vlá-dou na národu českém páchané, pokládáme za nejmenší míru za-dostučnění, které národ český požadovati může. Dokud se nám zadostučnění toho nedostane, do-kud v čele státní správy stojí mužové, kteří porušili zákon, po-kládáme se za sprostění povinno-sti poskytnouti státní správě, této vládě podřízené, podporu samo-správných sborů, kterou tak ochot-ně jsme vždy při provádění úkolů veřejné správy poskytovali. Na-opak my, zástupcové sborů samo-správných, chtějeme, aby v zemi naší platil zákon a řád, musíme k tomu především hleděti, aby pro-tizákonnost, porušení řádu a ve-řejného pořádku byly odstraněny a odňat byl vliv na tyto záležitosti vlády. . . .

Ruch v Čechách je nyní značný. Jak jsme oznámili po sjezdu staro-stů v Praze, konaly se v neděli 19 listopadu ve všech krajských městech v Čechách schůze staro-stů měst, obcí a okresů. Byly to schůze bez planého povídání s určitými návrhy a s rozhodnými důsledky. A byly to projevy, které nám maně připomněly dávné tá-bory a nadšení z let osmařtyřicá-tých. Bez rozdílu smýšlení, stařec i mladý muž tu s vřelostí přisaha-li na společný postup a useseli se vytrvati se svými zástupci v nej-rozhodnější opozici proti vládnímu systému hr. Clary-ho, dokud ne-budou odčiněny křivdy na českém národě spáchané. A bylo až do-jemno viděti, jak tyto zkušeni a

nikoli snad nevyspěl mužové, z nichž většinu krášlili ctihodné šediny, jak tito vážení, v čele lidu stojící občané a poslanci po schů-zích, jako jedním hrdlem, bouřili hněvem spravedlivým proti nové-mu deťant českých práv a jak potom za zpěvu národních písní, provázení tisíce obyvatel, táhli městy k nejvyšším úřadům ode-zdat zde pepřenou resoluci. . . . U hejtmanství bylo v neděli úzko. Hejtmalec dával se buď zapřati, anebo odepřel. Přijetí protivládního projevy, hesla, písně. Leč klid nebyl nikde porušen, zakročení vojska ani četnictva nikde nebylo třeba a to páliho mnohého špicla mnoho.

Mámeť, bohu žalovano trpce, v těžké době nynější, kdy národ zápasí o své právo, haldy jídáš, kteří za mrzký zold prodají vlastní krev udáním úřadům, neb zatče-ním. V Praze shromážděno bylo v neděli nejmeně zástupců. Asi 150! Přirozeně, neboť venek byl v krajských městech. Za to venku bylo živo. Vlaky nabitý, lidu plno. V Plzni sešlo se starostů 800. Zde dr. Schwarz připom-něl, že "císař František při za-ložení říše rakouské r. 1804 ve svém patentu vyslovil, že každý čísař rakouský je povinen se dáti korunovati za krále českého. . . . V Chrudimě sešlo se na 500 staro-stů okresních, městských a obec-ních, v Ném. Brodě, v Lounech rovněž; v Hradci Králové bylo zástupců těch 712, v Jičíně, v Č. Budějovicích, v Táboře, na 500. V Brně shromáždila se celá Mo-rava! A schůze mají již dnes dů-sledky!

Poslanci, vláda i místodržitel jsou zahrnuti spoustami projevů rozhořčených. Daně státní vybrati i jiné práce, dosud k. úřady vykonávané, obce dnes už odep-řely. . . .

Ve Vídni je z toho úzko. Bojí se tu, že mínění lidu rozhodne o činnosti poslanců. Boj roste a se prohlubuje. Ruch v Čechách nedá se víc tajiti. Ač ruch tento ne-přesahuje meze zákonné, tož svou všeobecností a rozhodností zaráží. Zaráží už i u dvora, kde se chyba nahlíží. A plec naprava?

Naopak: za to, že se nám vzalo, chce se na nás — záchrana rakouských věcí. . . . Možno to? — Ano, rozhodně ano. Však dají se Češi znovu obelstít? Čím by hodni byli potom býti? Vzpomeň-me Čechových "Písní otroka!"

Morava je tuž. Navykli jsme čísti z Moravy vždy jen zprávy Jobovy. Leť Moravěna se pro-budila. V demonstracích proti vládě Claryho nedala se odstráti ani bodáky a zaburácela tak moc-ně, byť i krev za projev dala, že pánům ve Vídni špatně zazněla ta hudba. I do r. a se jí Němci lekli. Ve Výchově honem ustoupili Čechům o volbách do obce a baron Švena, poslanec za velkostatek, Němec—vzdal se mandátu, uzná vaje správnost českých požadavků. A dnes z Moravy nová zvěst. Litovel, město velké, dosud v ně-mecko-židovských spárech se na-lézající, dobyto pro Čechy úplně. Tak rozumíme boji, boji s prací. Morava jakoby rázem ozdravena a posílena hýbe se dnes celou. I projevy měst a okresů jsou tu na-dšené. Nuž, jen dál tou světlou stopou. A také i na Slezsku!

Drobty. Demontrace v Čechách a na Moravě sic nekřavě, ale dál se ještě vedou. Schůze, přívody, okázalé projevy nepřinějí vládě den co den se tu naskytují. Čeští poslanci jeden co druhý mají už sta projevů od voličů a všechny ty projevy zní srovnáns: "Proti této vládě až do krajnosti!"

Jak se fabrikuje utlačování Němců. — Na důkaz toho obrázek. V Konopišti na majetku arciv. Fr. Ferd. Este sloužil sluha Fritsche, Němec. V době demonst. proti Clarymu užil situace, a aby zosťu-dil Čechy, vytloukl si okna ve svém bytě, a — na cestě z Beneč-ova do Konopiště roztrhal si oděv a poválil se na zem, dělal — pře-padeného. Dostavivši se pomoci pak oznámil, že byl přepaden Čechy, že mu Češi z nenávisti vy-tloukli okna atd. . . . Němci na-foukli udalost v bouři protidyna-stickou, o níž i vy jste četli. A za-ťu? Soudní vyšetřování zjistilo Fritschův podvod a odsoudilo ni-čemu na dva měsíce do žaláře. Německým listům pak ostala ostu-da. . . .

Pro vlast a svobodu.

Národ, milující vlast a svobodu, jest nepřemožitelný. Takovým národem jsou Boerové. Prostí, málomluvní, avšak hluboce cítící. Jejich obětavost pro vlast a svobodu líčí jeden anglický diposovatel následovně:

"Ve středu se rozdávaly Mauserovy ručnice po celém okolí občanům, i těm cizozemcům, kteří se nechali dobrovolně zapsati v se-znamy vojenské a brzy na to došlo vyzvání k dostavení se. Nastal všeobecný poplach v městě, neb to není velice příjemný pohled, viděti každého druhého muže s ručnicí na rameně. Všecky dšny byly zavřeny a dveře zabezeny. Koně, osli a muly byly odřahány od vozů a kočárů na ulicích, aby jich volu nepotřebovo pro vojsko. V pátek na to jen odtud vyjelo 6 vlaků s vojskem k Volksrustu. Myslim, že není jiné země na ce-lém světě, kde by coci podobného bylo možno. Ve 24 hodinách jsou občané vyzbrojeni, do války vyzvání a odvezeni.

Můj pán zanechal celou domá-cnost, jak byla, a jen mne požádal, abych na vše trochu dohlédl, načež odešel s ostatními. Na nádraží se jevil zvláštní pohled. Obdivuji se ženám a dívkám těchto Afrikanů, že jsou tak statečné. Tu ne-bylo pláče a nářku, nic podobného. 'Konej svou povinnost' — po-líbení, ruky podání — a již vlak odnáší manžely, bratry, otce, z nichž mnozí se nikdy více nevrátí. Ti, již tu na nádraží zbyli, mávají dlouho ještě klobouky a šátky za vzdalujícím se vlakem, nad nímž se třepotá 4barevný prapor.

O dojemné scény není tu také nouze. Starý Ferreira se tu loučí s pěti syny, každý z nich má 6 stop. On sám je starý bojovník z dob utrpení. Nejmladší synek, teprve as 15 let čístačí, připlížil se ku zbrojnici a žádal tu o ruč-nici, že půjde též na vojnu. A starý tatík konečně povolil žádosti sy-nově. 'Drž se jako muž', napo-míná jej naposledy a tím se roz-loučí.

Staří i mladí, bohatí i chudí, vše se chystá do boje bez reptání, bez váhání. Na první vyzvání se shrnou v jediný sbor, zanechajíce tu vše, co svým nazývají — vždyť vlast je volá! Není tu tpyčících se epaulet neb knoflíků, ani hudby, ani chlubných řečí, jen vášnost a důstojnost se jeví na těch posta-vách odhodlaných. Nad těmi Anglie nikdy nezvítězí.

Jedna paní německá nemohla potlačiti city srdce svého a běžíc podle řady vozů železničních, tiskla drsné ty pravice mužů z vozů jí podávané, volajíc: "Jestli pak se všichni zase vrátíte?" — "Nemůžeme vás o tom ujistiti," zněla odpověď, "ale pokusíme se o to."

Je to cosi dojemného, viděti tu velikou lásku ke vlasti u Boerů. V druhém okrsku krugersdorfském bylo povoláno do zbraně 400 mužů, ale dostavilo se jich 670. Velitel se pokoušel o to, aby oněch 270 přespočetných mužů pohnul ku zůstání zpět, ale mar-nou byla snaha jeho. V Maru-burgu bylo jich 150 povoláno, ale dostavilo se jich 800. Všichni, od nejvyšších k nejnižším, jsou plni nadšení a důvěry v boha.

Nemáme si odepřiti toho potěšení, bychom neuveřejnili dopis, jež obdr-želi jsme od osoby, která jest věrohodnou a na slovo vzatu. Můžeme zvolati: dnes jsem to já, zítra to můžeš být ty! Čtete oen dopis a uvažujte o něm.

Mitavsko, Wis. 15. září 1895.

Dr. Peter Fahrney, Chicago, Ill.

Jestli se vám zmíniti o jistém svém příteli, musím soužen byl zlou kořálí nemocí a s nímž Váš lék, Dr. Petra Hoboka, způsobil pravý div. Bez mála jeden rok trápen byl nepřijemnou vy-rážkou po celém téměř těle a ta př-sobila mu velikou palčivost. Jeho lékař uznal to za ezemu (svrab). Využíval mnoho různých mastí a ma-zaní, atd. bez výsledku, vyslečku, tak že konečně ani lékař nevěděli si rady. On též potyžil veškeré naděje, že se toho zla kdy zbaví. Náhoda tomu chtěla, že jeden z jeho přátel zmínil se mu o Dra. Petra Hoboku. Ani neměl chuti zkousti tohoto prostředku, neb byl zkusil již bezvýsledně přemnohých jiných a utrátil mnoho peněz s lékaři. Konečně na nálehanou žádost jeho manželky počal pravidelně užívati Ho-boka. A výsledek? Po využití dvou láhví jeho kůže brala na sebe přiroz-nou barvu a "výraz" zahojila se úplně. Toto dokazuje, že Dra. Petra Hoboka jest lékem nepřekonatelným. Radost jeho rodiny a přátel nad jeho uzdrave-ním jest nesmírná. V naději, že sdělím toto bude Vám milým, jsem v účtě Váš JINDŘICH KMLKA. 787 1st Str. Dra. Petra Hoboka není k dostání v lékárnách, nýbrž u místních jednatelů. Adresujte: Dr. Peter Fahrney, 113-114 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

Anglické vronky na ruském rováši.

Vážný jeden petrohradský časopis uveřejnil v minulých dnech článek, ve kterém podány důkazy, že Anglie ve válce za osvobození Jihoslovanů r. 1876—1878 tajně i zjevně pomáhala Turkům a maň-la všemi způsoby šlechtou i obě-tavou akci Rusů. Že si to Rusové nyní připomínají, dokazuje, že ne-přátelství a úskočnost anglická hluboce se vryly do jich srdcí a že účty mezi oběma státy dosud nej-sou vyrovnány.

Anglie válku rusko-tureckou předváděla. Ještě když Rusko s Tureckem bylo ve hlubokém míru, angličtí důstojníci opeřňovali Šum-lu, Varnu, Ružuk, Kars, stavěli baterie na březích Jantry, Osmy a na jiných místech, kopy anglických důstojníků a na sta námořníků služebně bylo umístěno na turecké vojenské lodi, angličtí potápěči vydávali ruské miny ve dna du-najského, angličtí plukovníci a generálové (Sieger, Becker, Lay-ard, Fife a mn. j.) byli hlavními ráci tureckých pašů, anglické ko-ráby přivážely do tureckých vojens-kých přístavů děla, pušky, prach, střelivo a zásoby. V Londýně veřejně mluvili o potřebě, aby Anglie pomohla Turecku. Angli-cký vojenský agent při ruské armá-dě, plukovník Walseley, vyřídil ruské vládě od své vlády, že potv-řil-li vojna do prvých dnů 1878, anglická vojska v síle 110,000 m. pospíší na pomoc Turkům. V kon-ci koncův Angličané obsadili Gal-lipol, jež byli už dříve opevnili, a poslali své obrněnce pode zdi Cahiradu i do Baltického moře. Obsadivše poloostrov Gallipol a bulajská opevnění, Angličané po-stavili se téměř v tvář vojm ruským. Severní břeh sarského zálivu a Mramotového moře stře-ženou rozpostulostí a neomaleno-stí angličtí důstojníci nespokojili se projížďkami po sarském záli-vu, ale rozhodli se vystoupiti na severní břeh a rekognoskovat jej. Kozácké stráže, rozpoložené skry-tě po břehu, již dávno pozorovaly Angličany, a když jednou dva an-gličtí důstojníci na vojenském člou-pištěli k ruskému břehu sarského zálivu, nemálo se podivili, že nevidí ani jediného kozáka. Zdálo se jim, že Rusové nestehou již břeh. Angličané vypravili se hloub do pevniny, ale skrytí kozá-ci nepozorovaně vytáhli jim člou-na břeh. Když Angličané vraceli se k loďce, ustrnuli, nenalezše jí. Tu byli zajati a dodáni do hlavní-ho stanu ruského. Po poplašných telegramech v anglických listech, že se jim ztratili dva důstojníci, byli oba propuštěni, načež už Angličané varovali se přiblížiti se místům, obsazeným kozáky.

Roku 1877 lord Beaconsfield zamýšlel vysaditi značný oddíl vojska v Perském zálivu, aby od-tud přišlo na pomoc Turkům u Erzerumu. Plukovník McGregor učinil vše nutné přípravy k tomuto pochodu, ale mezi tím Rusové do-byli Karsu i Erzerumu a tím plány Angličanů zmařili.

V červnu 1878 stáb ruské armá-dy v Turecku obdržel přes Petro-brad zprávu z Londýna, v níž měl jiným bylo oznámeno: Anglická vláda vynakládá všechno úsilí, aby způsobila rozpadnutí Ruska. Uží-vá všemožných prostředkův, aby vyvolala povstání na různých mí-stech ruské říše, zvláště na Kavka-ze, ve Finsku a v nové obsazených zemích. Londýnský Rotšild ob-držel ze všech konců ruské říše překvapující množství raportův a rozličných zpráv o přípravách k této akci. (Beaconsfield, jenž tehdy řídil zahranično anglickou politiku a pracoval za jedno s Rotšildem, byl také žid.) Angliča-né neilitovali peněz na podporu rozličných rejdů v Rusku. Sou-časné politickým protahování Angličané chtěli Rusko přivesti k bankrotu. Židé a Řekové pracovali společně s Angličany.

V též zprávě bylo oznámeno, že Anglie zorganizovala celý spolek vrabů ruských generálů a dů-stojníkův. Spolek tento měl svůj počátek v Malé Asii a měl rozpró-střiti svou činnost na všechna mě-sta turecká, kde ležela ruská voj-ska.

K závěrku zmíňujeme se, že An-gličané dosud písně hřídají Bos-poru, neblíž-li se mu nějaká ruská vojenská loď. Po obou březích Bosporu jsou turecké majáky na 26 verst; před nimi, otevřené na Černém moři, stojí plouvící ma-ják, jehož povinností je, dáti zna-mení modrou svítilnou, kdyby se v noci ukázala ruská vojenská loď. Maják je podle jmena turecký, ale

Angličané konají na něm službu a vydržíjí jej s ročním nákladem 53.000 rublů ve zlatě. N. L.

Střežte se masti proti hatarrhu, oba-hujících rtův.

ponávad rtův sniž čich a špinit polkodi celý system, vniknuvši do nejhlubších pórovch. Takováto představa nemají býti nikdy pouči-vány leč na předpis zkušebního lékaře. Jihok škoda jimi způsobená, jest desetkrát větší nežli dobro, jež vám snad s ním vniknutím mohlo. Hall's Catarrh Cure vyráběn F. J. Cheney & Co., v Toledo, O., neobahuje lád-nou rt. a byvl brana vnitřní, děnkuje přím-o na krev a savněleci celého systému. Když kupujete Hall's Catarrh Cure, pšavědte na, abyste dostali ten praví. Užívá se vnitřně a hoven jest v Toledo, Ohio, společnosti F. J. Cheney & Co. — Odepřuti sdarua.

Na prodej v všech lékárnách, 75c. 1láhev. Hall's Family Plinky jsou nejlepší.

Nejlepší cesta do Kalifornie

jest ve spacím voze touristském, kterýž osobně jest spravován, po burlingtonské dráze. Neměňte vlaky. Jedete rychle. Vidíte nejkrásnější krajiny na světě.

Váš vůz není snad tak nákladně vypraven jako palácový spací vůz, ale jest právě tak čistý a právě tak pohodlný, právě tak dobrý k jízdě — a skoro o \$20.00 levněji. Má široké vestibuly, Pintschovo plynové světlo, a vysoké lenochy u lenošek, Pullmanův posluha jest v stejnokroji, čisté prádlo postelné, pohodlné zařízení ku umý-vání, stoly a vytápění. Byvše pevně a těžce staveny, jeouu hlad-ce, jsou teplé v zimě a chladé v létě.

Každou partii výletníků provází zvláštní konduktor z Omahy až do Los Angeles.

Vlaky vyjíždějí z Omahy každý čtvrték odpoledne a přijdou do San Franciscu následující neděli, do Los Angeles v pondělí. Pouze tři dny od břehů Missouri ku pacifickému pobřeží zahrnuje zastáv-ku jeden a půl hodiny v Denver a půl hodiny v Salt Lake City, dvou nejzajímavějších městech celé pe-vniny.

Pište si o "folder" v němž na-leznete úplného poučení. J. Francis Gen. Agt., Omaha, Nebr.

Drůbež na farmě vychovaná.

Jest pro kupce lepší, protože jest silná, čilá, zdravá a vzhledu zář-avě potomstvo. Všechna drůbež, kterou prodáváme jest vychovaná na farmě. Máme k dispozici v každém věku jazyk jak náležitě mnoho pe-něz a drůbež. Špis má cenu \$0.00, ale za 10 centů je pole: John Saucher Jr. Box 193, Freeport, Illinois

士母節 (Mother's Day) advertisement with a drawing of a woman and child.

Domov a samostatnost

každý smlouká si mále zakoupením posazku v OKRESU POLK, MISSOURI, v srdeci prosulého ovocného, vinohradného a dobyčnického kraje. Podnebí mírné a zdravé, klima krátké, voda pramenitá, v sadbách a číst jak křístal, hojnost pramenů a potoků. Pozemky jsou: prerie, lemnaté vlnitá. Cena nevěstěná od \$3, vzdálených od 800 vřle. Neúrodná včelí nevolano, dřív se tu nejen ovoce a zelenina, nýbrž i obilí a traviny všeho druhu. Okres nemá žádných dluhů a proto daně jsou nízké. Čestí osadníci jsou avšaké vřelí. Pozemky jsou čistě po druhé drženo mělně. Věškeré podmínosti a poplaty na po-řádní sděli a zaše: ADAMS, MCKINNEY & LEAVITT, BOLIVAR, POLK CO., MO. Píšte česky a udejte, že žestl jete osnákou tomu v Pokroku Západu. 1899

Louis Berka, český právník.

Pražna v číle 304 N. Y. Láh Bláde, Omah.

Kdokoli potřebuje právníké pomoci, shle dá v pana Berkovy právníka zkušebního, který dlouholetou zkušeností svoji mále krajanům osmí kdokoli správně poslouží. 284

C. H. KUBÁT zkušební český právník.

Plisárna: Barker Block, roh 15. a Farnam. Číslo pokoje 22.

Jediný český závod olovnický, strojnický a zámečnický v Omaze. vlnatí.

Leo. Baroch, 503 So. 13th Street. Telefon 1807.

Zavádění vody, plynu a kanalizace provádí se levně a dobře. 1899

Státní jednatelství pro jediné ověřené Clevelandské píval pampy.

JAN SOMBERK

upozorňuji všechny své krajany, že jeho hojně zásobený

řeznický obchod

nalézá se na rohu 13. a Pierce ul., kde jest protožte posloužit nejlepším řez-ným masem každému druhu. Jsou i smas-ťnými sádka i jitracími a jinými smas-ťnými sádka vlastní výroty, autovazny a nejlepších drůbež masa. Všechno stáží v českých njevěřnějších. Prociis, sauce a maso koupiti a převáženo se. JAN SOMBERK, roh 13. a Pierce ul.

— Předpíraje se na Hospo-dáře; pouze \$1.00 ročně.